

4 Klasser og Ungdomsskolen 3 Klasser, skal efter vor Opfattelse Mellemskolen have 3 Klasser og Gymnasiet de 4 Klasser, hvorved altsaa Gymnasiet faar den hele 4de Klasse til sin Raadighed og kan indordne den fuldstændig under sit Undervisningssystem, ligesom ogsaa Realskolens nuværende Ordning vil blive fuldstændig sikret. Jeg gør samtidig opmærksom paa, at et hermed væsentlig sammenhængende Forslag fra Mindretallets Side er det, at den Afslutning af Mellemskolen, som vi altsaa sætte til 14 Aars Alderen, ikke skal give Anledning til en særlig kontrolleret Prøve. Det hører altsaa med til det System, Mindretallet ønsker opstillet, at der fra Skolens Begyndelse ved 11 Aars Alderen indtil dens Afslutning, henholdsvis ved 16 og 18 Aars Alderen, ikke er nogen særlig kontrolleret Prøve. De ere alle Aarsprøver, og de ere ikke særlig kontrollerede; den særlige Kontrol er indskrænket til Afgangsprøverne. Som sagt, jeg tror, dette er, om jeg saa maa sige, at tage Tyren ved Hornene. Dette Forslag vilde efter vor Overbevisning være Olien paa Vandene, tjene til Beroligelse for alle de Interesser, som nu ere i Uro, og i Virkeligheden ikke forspilde noget som helst, saa vidt jeg ser. Der har været talt om — og den ærede Ordfører (Reedtz-Thott) fremdrog dette — at man, ved at afslutte med det 15de Aar, skulde afholde flere fra at løbe af Skole allerede ved 14 Aars Alderen. Jeg tvivler om, at dette vil blive Tilfældet, saa længe Afslutningen ved 14 Aars Alderen svarer til visse Erhvervsklassers, altsaa visse Forældres Behov. Det er mere en Fremtidstanke end en Nutidstanke. Ordne Forholdene i Fremtiden sig anderledes, vil intet hindre, at man kan gaa til det, naar Forholdene have udviklet sig dertil. Men for Tiden tror jeg ikke, man skal indrette sig særlig med dette Formaal for Øje, tilmed da der i øvrigt ingen Hindring er i Mindretallets Forslag for, at de Elever, hvis Forældre ønske det, kunne blive det Aar med og saaledes af den Undervisning, som er beregnet fra 14 til 16 Aars Alderen, medtage den Del, som falder fra det 14de til det 15de Aar, og faa deres Vidnesbyrd, naar de gaa ud, selv om det ikke bliver et Afgangsvidnesbyrd. Det er dette Forslag, som jeg vil anbefale det høje Ting at vedtage. Det giver sig til Kende i en Række af de stillede Ændringsforslag, de hænge for saa vidt alle sammen, de ville, som den højtærede Formand allerede har bemærket eller vil bemærke, kunne af-

gøres med en Førsteafstemning om det allerførste Punkt, som Mindretallet har opstillet særskilt, nemlig Ændringsforslag Nr. 2. Af de andre Forslag er der i alt Fald kun to, over hvilke jeg kunde ønske særskilt Afstemning, nemlig Nr. 16: „Mellemskolen slutter med en Aarsprøve, der ikke kontrolleres ud over Undervisningsinspektionens almindelige Kontrol“, thi det vilde ogsaa kunne finde Anvendelse under Flertallets System. Det samme gælder i og for sig Ændringsforslag under Nr. 19, men da det under alle Omstændigheder maatte undergaa en Omredaktion for at passes ind i Flertallets Forslag, finder jeg det rimeligt, at dette Forslag deler Skæbne med det under Nr. 2 stillede og altsaa falder bort med det samme, naar, som jeg desværre maa antage, Mindretallets Forslag i det hele taget blive forkastede — jeg kan ikke nægte, at det er den Forudsætning, jeg nu gaar ud fra. — Saa er der ved Siden af dette kun stillet et enkelt Ændringsforslag, som jeg før omtalte, nemlig det, der har Hensyn til at begrænse Skoletimernes Længde noget i Retning af, hvad Lægeforeningen i en Henvendelse til Rigsdagen har ønsket. Det skal jeg anbefale, men jeg kan jo fra et skolepædagogisk Standpunkt ikke tillægge det overdreven Vægt, det er et hygiejnisk, ikke et pædagogisk Spørgsmaal, det her drejer sig om.

**Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen):** Da jeg talte ved Lovforslagets 1ste Behandling, stod jeg i nogen Tvivl om, hvorvidt det virkelig kunde lykkes at føre Lovforslaget gennem dette Ting. Jeg udtalte ikke en saadan Tvivl, men jeg havde den. Den var ikke grundet paa Lovforslagets Indhold, thi Lovforslagets Indhold var i og for sig slet ikke radikalt eller revolutionært, anderledes end at det høje Ting meget vel kunde vedtage det, for saa vidt jeg maatte gaa ud fra, at Landstinget gerne vilde bringe den saakaldte lærde Undervisning i Overensstemmelse med, hvad Tiden med Rette kan fordre, men min Tvivl grundede sig i, at jeg jo har set, hvorledes ikke mindre end 4 Gange Lovforslag af lignende Art have være forelagte her i Tinget, uden at det er lykkedes at føre dem igennem. Jeg skal henviser til Rigsdagssamlingerne 1881—82, 1884—85, 1890—91 og 1900. Den Betænkning, der her foreligger, de Udtalelser, vi have hørt af den ærede Ordfører, og ogsaa fra det ærede Medlem (Goos), der ganske